

kan jeg fuldstændig indrømme Berettigelsen af, at der forelægges et Lovforslag, gjældende et enkelt Led af Ordningen, da det paa dette Omraade gælder om; at man maa stræbe efter at faa desto dygtigere Kræfter, jo svagere Materiellet er. Naar jeg ser paa dette Forslag, falder det mig straks i Øjnene, at der er bragt System ind i Skolernes Ordning; der er skelnet klart mellem de Formaaler, de forskellige Skoler sætte sig, og derved har man tilvejebragt et langt bedre Overblik end tidligere. Undervisningsanstalterne ere saaledes inddelte i Hovedskolerne, Efterskolerne og Hjælpekolerne. Hovedskolernes Formaal er at uddanne Elever til Officerer, til Underofficerer i forskellige Retninger og til Officerer i Maskinvæsenet. Efterskolernes Formaal er at give en fyldigere og til Tidens hurtigt fremskridende Udvikling svarende Uddannelse til Officerer og Underofficerer, og endelig er det Hjælpekolernes Formaal at uddanne Reserveofficerer og Underofficerer til Marinens Brug særlig i Krigstilfælde. I det hele taget kan jeg ikke andet end billige det stillede Forslag, selv om jeg paa enkelte Punkter indtager en fra Forslaget afvigende Stilling.

Jeg skal begynde med den her først opførte Skole, Kadetskolen. Jeg har ikke berørt, at Navnene for flere af Skolerne ere forandrede, idet Skolerne foreslaas benævnedes efter den Stilling, Eleverne indtage, medens de tidligere benævnedes efter den Stilling i Marinen, Eleverne opdroges til. Hvad angaar Kadetskolen, er der sket Forandringer med Hensyn til Betingelserne for Adgangen til den. Efter den nu bestaaende Lov afhænger Adgangen af, at vedkommende unge Menneske har faret 9 Maaneder til Søs med en Orlogsmænd eller 18 Maaneder til Koffardis. Det foreslaas nu, at denne Adgangsforberedelse afløses af udelukkende og meget kort Orlogsfart. Afskaffelsen af Koffardifarten er efter min Mening fuldstændig berettiget, da Erfaringen har godtgjort, at Koffardifarten kun har været benyttet ganske undtagelsesvis, og da til at supplere den manglende Orlogsfart — kun i et Tilfælde er Forberedelsen sket udelukkende til Koffardis, dog uden at det havde været vedkommendes Hensigt at blive i Koffardifarten, hvorimod Forældrene haabede, ved at sende ham til Koffardis, at aflede ham fra at gaa til Søofficersskolen. Foringelsen af Orlogsfarten fra 9 til 2 Maaneder kan ses fra to Sider; men en Ting er aldeles afgjort, og det er, at denne lange Fart for de unge ubefæ-

stede Mennesker medfører mange Farer ved Omgangen med de enkelte slette Folk, der kunne findes i enhver Besætning, og at de saaledes kunne komme demoraliserede tilbage. Det er en Kendsgerning, som er indtruffen ikke en, men flere Gange, at Forældre ere fremkomne med Klager over, at de havde sendt en god og brav Dreng til Søs, og at denne var kommen tilbage som en fordærvet Dreng. Man maa bort fra denne lange Fordømmelse og skaffe de unge Mennesker deres forberedende Uddannelse til Søs paa Orlogsskibe, der høre til de egentlige Skoleskibe. Det er disse Hensyn, der have ført til, at Tiden er sat saa ringe. I de Lovforslag, vi tidligere have set her i Rigsdagen, var Tiden sat ned til 3 Maaneder, hvad der efter min Opfattelse ogsaa var tilstrækkeligt til at faa en klar Opfattelse af, om vedkommendes Evner vare saaledes, at man kunde sige: „Du skal blive ved“, eller: „Du skal holde op.“ 2 Maaneder er lidt for lidt. Man maa erindre, at en eller anden af de Smaaafyre maaske kommer fra et forkælet Hjem — det kan være Tilfældet i en hvilken som helst Samfundsklasse — og at det unge Menneske bliver betaget eller overrasket ved Indvielsen i det ny Liv, hvilket vil kunne paavirke det Indtryk, han gør, naar han ikke har Tid til at lade det første Indtryk give sig; hvorefter han ofte kan udvikle sig til et meget fortræffeligt ungt Menneske. Jeg finder det derfor meget ønskeligt, om man kunde sætte Fordømmelsen til 3 Maaneder. Da det jo imidlertid foreløbig er ordnet saaledes, at det ene Kadetskib kun er ude i 2 Maaneder, vil det være vanskeligt. Men naar man ikke kan skaffe de unge Mænd til Søs, tror jeg, man handlede rigtigst imod dem ved at give dem en Slags forberedende Eksercerskole; det kan besørges af en enkelt Underofficer paa Værftet, og i Løbet af en Maaned kunde de dog lære en hel Del af det, de skulle arbejde med om Bord, de kunde faa Lejlighed til at se lidt nærmere paa de Forhold, de skulle til at færdes i. — En anden Del af Adgangsbetingelserne er Bestemmelsen om, at alle skulle have underkastet sig den almindelige Forberedelseseksamen, før de indstille sig til Søofficersskolens eller den foreslaaede Kadetskoles Adgangsprøve. Denne Bestemmelse er meget heldig. Det har tidligere ikke sjældent været Tilfældet, at de unge Mennesker ere mødte, efter at de have bestaaet Forberedelseseksamen, men der har ikke været noget Paabud i saa Henseende. Fastslaas dette ved Lov, har